

V. E. vladyka Milan Chatur, CSsR
Košická gréckokatolícka eparchia
Dominikánske nám. 2/A,
P.O. BOX G-13
043 43 Košice, Slovensko (EU)
DOPORUČENE!

website: www.spravy.narod.ru

GRÉCKOKATOLÍCKA EPARCHIA KOŠICE	
DOŠLO	14 - 3 - 2010
PRACOVISKO:	
ČÍSLO:	14. apríl 2010, č.: 20/2010

Vec

ŠTRNÁSTA URGENCIA o odpoveď

Tri protirečivé očierňujúce listy proti otcom baziliánom Timkovičovcom

Vaša Excelencia, Vladyka Milan Chatur, CSsR – košický gr. kat. sídelný episkop, touto cestou už po štrnástykrát v Vás urgujeme našu žiadosť o zaradenie do *pastorácie* v gr. kat. Cirkvi. Dodnes sme od Vás nedostali nijakú odpoveď. Naopak, na *Krestupoklonnu* nedeľu, 7. marca 2010, ste ako odozvu po všetkých cerkvách Košického kraja prikázali proti nám čítať očierňujúci list, v ktorom ste nás zavádzajúco zaradili medzi otcov-episkopov *Dohnalovcov*, ktorí na Ukrajine založili novú cirkev, tzv. *Ukrajinskú pravovernú gréckokatolícku cirkev*. O tom, že s *Dohnalovcami* nemáme nič spoločné, ba naopak, že už od roku 1997 upozorňujeme najvyššie kruhy vo Vatikáne, že sa jedná o sektu, máte fototypicky publikované dokumenty v knihe *Rusíni na Slovensku v cirkevných dokumentoch*, 1. diel, Užhorod, 2006, 638 strán, ktorá sa dá stiahnuť aj z internetu na www.ruthenians.narod.ru

Chápeme však, že ako sídelný episkop Košickej gréckokatolíckej eparchie to nemáte jednoduché, a že práve v týchto časoch slobody vatikánski úradníci vyžadujú, aby ste si od nich pýtali na všetko dovolenie. **Aj tri listy, ktoré boli v dvojročných intervaloch čítané proti našim osobám po gréckokatolíckych cerkvách Slovenska, a to:**

- 1.) J.E. prešovským sídelným episkopom-jezuitom ThDr. Jánom Babjakom, PhD., čj. 2587/06 **zo dňa 4. augusta 2006**, podpísaný a opatrený episkopskou pečaťou;
- 2.) J.E. prešovským sídelným episkopom-jezuitom ThDr. Jánom Babjakom, PhD., čj. 4319/2008 **zo dňa 3. septembra 2008**, podpísaný a opatrený episkopskou pečaťou;
- 3.) J.E. košickým sídelným episkopom-redemptoristom Milanom Chaturcom, čj. neuvedené, dátum neuvedený, nepodpísaný a ani neopatrený nijakou pečaťou, čítaný po cerkvách **v nedeľu 7. marca 2010 a publikovaný v *Blahovistniku* 3/2010** (všetky tri sa dajú stiahnuť z internetu http://spravy.narod.ru/tri_listy_proti_timkovicovcom.pdf)

majú spoločného autora – vysokého vatikánskeho úradníka, ktorý sa skrýva za menami miestnych "do hriechu veľmi poslušných" episkopov (J. E. Babjaka, Chatura)...

Hore uvedené listy, ako to v prípadoch lži býva, si navzájom protirečia:

a) V episkopskom liste zo 4. augusta 2006 sa mimo iného očierňujúco uvádza doslovne toto: «... (Timkovičovci) žili a žijú pohoršlivý kresťanský život... títo dvaja bratia Timkovičovci, Andrej a Vladimír už nie sú rehoľníkmi, stratili všetky doterajšie práva rehoľníka baziliána, nemôžu bývať v domoch Baziliánskeho rádu sv. Jozafáta... Hoci uplynulo už niekoľko dní, kláštor neopustili...».

b) Po dvoch rokoch, v episkopskom liste z 3. septembra 2008 sa mimo iného rovnako očierňujúceho píše doslovne toto: «... Na základe rozhodnutia *Krajského sídu v Prešove o vysťahovaní bratia Timkovičovci začiatkom augusta tohto roku konečne sami opustili kláštor baziliánov v Prešove, kde sa protiprávne držovali vyše dvoch rokov...*».

c) O ďalšie dva roky na to sa v episkopskom liste čítanom namiesto kázne po cerkvách 7. marca 2010 na *Krestupoklonnu* nedeľu doslovne píše toto: «... *Musím však upozorniť aj na tých (=Timkovičovcov), ktorí tu v Košiciach pôsobia rozvratne tým, že nie sú schopní vo svojej domnej bezchybnosti hľadať riešenie tam, kde spôsobili problém. Totiž*

boli vylúčení z Rádu baziliánov... Môžu sa vrátiť, ale za predpokladu splnenia rehoľných a kňazských záväzkov, ktoré prijmu na seba a ak požiadajú tých, ktorí ich vylúčili o sňatie cirkevných trestov...».

- Čiže v prvom liste v r. 2006 sa po cerkvách čítalo, že Timkovičovci tvrdošijne zotrávajú vo svojom prešovskom monastyre a nechcú z neho za žiadnu cenu vypadnúť a žili a žijú pohoršlivý kresťanský život (bez konkretizácie o aký "pohoršlivý život" ide)...
- v druhom liste v r. 2008 sa čítalo, že konečne po dvoch rokoch už z prešovského monastyra vypadli, a to nie dobrovoľne, ale na základe rozhodnutia svetského súdu (tj. pod hrozbou uväznenia na 5 rokov)
- a v treťom liste v r. 2010 sa už číta o tom, akí sú Timkovičovci zlí, že sa nechcú do svojho monastyra vrátiť a o sebe si namýšľajú, že sú bezchybní...

Vaša Excelencia, nachádzame sa v **pät'násobnom(!)** neukončenom(!) odvolacom konaní na Svätého Otca – pápeža rímskeho, čo je Vám veľmi dobre známe. Dávidovi stačilo **päť** kameňov, aby zrazil Goliáša, Christovi **päť** chlebov, aby nasýtil nespočetné množstvo ľudu, nám **päť** odvolaní nestačí, aby pápež rímsky nejako reagoval v prospech spravodlivosti. Dodnes sme neobdržali nijakú odpoveď! Pápež rímsky ignoruje svoj vlastný zákon: can. 1059 CCEO.

Na príčine všetkého pohoršenia za posledných desať rokov je osobne **pápež rímsky Benedikt XVI.**, pretože, keby odpovedal na prvé odvolanie otcov Timkovičovcov ohľadom heretickej knihy *Ludia a démoni* v roku 2001 (vtedy bol prefektom *Kongregácie pre doktrínu viery*), neboli by ani ďalšie štyri... a nenahromadilo by sa vyše tisíc strán dokumentov... Pápež rímsky najprv ustanovil can. 1059 CCEO, že každý veriaci (a o to viac kňaz) má právo na základe pápežského primátu sa odvolať v čomkoľvek a kedykoľvek na pápeža rímskeho ... a potom, keď sa Timkovičovci najvne na pápeža odvolali, tak im pápež neodpovedá, ale prikáže svojim vatikánskym úradníkom, aby odvolávajúcích sa cez miestneho predstaviteľa či episkopa nejakou umlčali. Hospod' náš Isus Christos o tom povedal: *«rozumnoží sa nepravosť a vychladne láska»*.

Lepšie by bolo, keby pápež rímsky Benedikt XVI. can. 1059 založený na svojom primáte z východného cirkevného práva CCEO jednoducho vyhodil, a potom by nenastali nijaké odvolávačky a miestni episkopi (Babjak, Chautur) by nemuseli vo svojich pastorálnych listoch čítaných po cerkvách krivo svedčiť (proti 8. Božiemu prikázaniu). Teda bolo by menej ťažkého hriechu a pohoršenia.

Vaša Excelencia vладыka Milan, **už tretí rok** (od 5. 8. 2008) sa hlásime u Vašej osoby (ako božestvennej hlavy a najvyššieho pastiera miestnej sv. Cirkvi, na území ktorej spolu s Vami žijeme) a ochotne sa ponúkame do aktívnej pastorácie. Nereagujete, neodpovedáte..., odmietli ste sa s nami stretnúť, o. J. V. Timkoviča, OSBM, ste dokonca jedenásť rokov ani nevideli, ale naopak, po cerkvách nás očierňujete nepodpísaným pastorálnym listom – čítanom dokonca namiesto sv. kázne (7. marca 2010)!

Našu žiadosť o aktívnu pastoráciu, **sme doteraz u Vašej Preosvietenej osoby urgovali celkovo spolu ŠTRNÁŠTKrát: 1.)** 17.09.2008, **2.)** 03.12.2008, **3.)** 06.01.2009, **4.)** 30.01.2009, **5.)** 23.03.09, **6.)** 30.03.2009, **7.)** 02.06.2009, **8.)** 29.08.2009, **9.)** 20.10.2009, **10.)** 14.12.2009, **11.)** 3.2.2010, **12.)** 11.2.2010, **13.)** 17.03.2010 a **14.)** dnes 14. apríla 2010. Všetky listy máte vo svojom eparchiálnom archive (a to i napriek tomu, že naše urgencye počnúc piatou až po siedmu včítane, a jedenástu – ste nám nevysvetliteľne po ich prevzatí a prečítaní, **bez akejkolvek odpovede** vrátili v **doporučených listoch** naspäť!).

Preosvjačenej vладыka Milan, opätovne Vás pokorne žiadame o jediné jasné a jednoznačné **ÁNO** alebo **NIE**, aby ste nám jasne písomne odpovedali, či nás ako kňazov beriete do zamestnania (pastorácie) vo svojej gréckokatolíckej eparchii – **a takto vyhoviete aj pastoračným potrebám Vám zverených Rusínov (1500 rusínskych sirôt v Košiciach)**, alebo nie. A ak nie, či nám láskavo dovoľujete sa zamestnať v civilnom zamestnaní, s tým, že zostávame naďalej plnoprávnymi gréckokatolíckymi kňazmi.

Za akúkoľvek písomnú a právne relevantnú odpoveď Vám vopred ďakujeme. S veľkou pokorou, úprimne zachovávajúc svojimi hriešnymi ústami Vašu ruku, s nádejou v spravodlivosť a opätovné zachovávanie cirkevného a Božieho zákona. *Christos voskresel!*

o. Jozef Ján B. Timkovič, CCO

o. Jozef Ján Vladimír Timkovič, OSBM

o. Gorazd Andrej Timkovič, OSBM

Na vedomie: • Úrad práce, Košice; • Sv. Otec - Pápež rímsky **Benedikt XVI.**, Vatikán.

stiahnuté z

www.spravy.narod.ru

Veľmi mi záleží na vás i na vašej viere, ktorá jediná môže priviesť k spásu: “Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený...”/Mk 16,16/. Práve istota tejto viery je dnes spochybňovaná mnohými samozvancami, ktorých Cirkev ničím nepoverila, ba odňala im právo vystupovať v mene Gréckokatolíckej cirkvi, či Katolíckej cirkvi vôbec. Myslím tým na troch medializovaných suspendovaných kňazov a jedného diakona bývajúcich v obci Jarok pri Nitre a rovnako zmýšľajúcich suspendovaných kňazov z Pidhirok na Ukrajine, ktorí svojou falošnou pokorou a trufalým vyzdvihovaním svojej domnejšej pravovernosti narúšajú pravosť viery a hierarchické usporiadanie Cirkvi. Nevieť, či si dostatočne uvedomujú, že takýmto spôsobom vznikali všetky bludy a rozkoly v celej histórii cirkvi, preto vás, ako váš biskup musím varovať pred ich neblahým pôsobením. Stačí si prečítať podobienstvo „O mýtnikovi a farizejovi“, a hneď pochopíme, kto je ten, čo sa vychvaľuje pravovernosťou, pôstom a splňaním všetkých predpisov a ponižuje iných poukazovaním na ich chyby, bez kritického pohľadu na seba. V prejave týchto suspendovaných kňazov je parafrázujúc povedané: Ja nie som ako ostatní ľudia, kňazi, či biskupi... /porov. Lk18,9-14/ Takto sa správajú tí, čo už pošliapali všetko, čo je sväté a „prichádzajú k vám v ovčom rúchu, ale vnútri sú draví vlci“/Mt 7,15/ Zlý na tom je fakt, že „mnohých zvedú“/Mk 13,6/. „Vy sa však majte na pozore!“ – upozorňuje Ježiš a dodáva: „Všetko som vám povedal vopred“/Mk 13,23/. Povedal nám to cez Cirkev, ktorá tu bola aj pred tým, keď tu oni neboli a bude aj po tom, keď sa oni pomínú, len je potrebné zachovať si zdravú myseľ teraz, keď sa diabol usiluje cez nich urobiť chaos v ľudskom myslení.

Musím však upozorniť aj na tých, ktorí tu priamo v Košiciach pôsobia rozvratne tým, že nie sú schopní vo svojej domnejšej bezchybnosti hľadať riešenie tam, kde spôsobili problém. Totiž boli vylúčení z Rádu baziliánov ich generálnym predstaveným v Ríme so zákazom vysluhovania posvätných úkonov, takže nemôžu pôsobiť v mene cirkvi a každý, kto by ich žiadal o kňazskú službu sa rovnako previňuje. Môžu sa vrátiť, ale za predpokladu splnenia rehoľných a kňazských záväzkov, ktoré prijmu na seba a ak požiadajú tých, ktorí ich vylúčili o sňatie cirkevných trestov. Ak niekto nechce prijať záväzky na seba, tak nemôže požívať ani úctu tohto stavu, ani vystupovať v mene tých, ku ktorým sa nechce zaradiť prijatím záväzkov – to je logická požiadavka vo všetkých inštitúciách. A čo sa týka čestnej práce pre obživu, ktorú často spomínajú - tento príkaz sme všetci dostali z vyššej authority, ako je ľudská: „V pote svojej tváre budeš jesť svoj chlieb...“/Gn 3,19/ A tak je len logické, že ak sa niekto nechce zaradiť spôsobom života do rehole, či pričleniť ku kňazstvu, potom si sám musí hľadať prácu, ako to robia všetci poriadni a zodpovední ľudia a nehádže svoju zodpovednosť na Cirkev. Konštatujem to nie s radosťou, ale pre vaše pochopenie problémov, s ktorými dnes Cirkev zápasí a východisko je len v jedinom – v postoji márnotrátneho syna, ktorý už nezvaľuje vinu na nikoho spomedzi druhých, ale hovorí: „Otcé, zhršil som proti nebu i voči tebe...“/Lk 15,18/, teda správne vníma svoj podiel viny na vlastnom nešťastí.

Je tu čas pokánia – vhodný pre zamyslenie všetkým, aj tým ktorí naburávajú pokoj v našej cirkvi rozličnými spochybňovaniami na základe svojej mylnej „neomylnosti“. Myslia si totiž, že Gréckokatolícka cirkev môže fungovať, len v súlade s ich predstavami, pričom základnou črtou sily našej cirkvi v likvidačných rokoch bola črta vernosti Svätému Otcovi, ako nástupcovi sv. apoštola Petra. Namiesto toho, aby sa snažili spoznávať svoju cirkev v hlbavejšom odkryvaní svojich koreňov, hodnotia ju len z chápania 50-60 rokov dozadu. Naša Cirkev má už dve tisícročia a preto nám nástupcovia sv. apoštola Petra zdôrazňujú povinnosť zachovať si bohatstvo tohto obradu, ktorý sa stáva povzbudením aj pre ostatných. A tak sa postupne uviedli nové preklady liturgii: sv. Jána Zlatoústeho, sv. Bazila Veľkého, Vopred posvätených darov, nový Trebník a na oltároch všetkých chrámov sú nové evanjeliáre. Do povedomia vstúpili archijerejské liturgie so všetkou symbolikou a v chrámoch

zaznieva spev, na ktorý sa kantori pripravili v kantorských kurzoch. Iste, že je veľa ďalších vecí, ktoré sa zmenili vo vonkajšom ponímaní posvätného priestoru a správania, čo len svedčí o tom, že chceme zachovať líniu vernosti Svätému Otcovi, ktorý nám gréckokatolíkom povedal: "Bud'te hrdí na túto svoju pradávnu tradíciu, uchovajte si jednotu medzi sebou a chráňte ju pred každým zárodkom nesvornosti a rozdelenia" - z príhovoru Jána Pavla II. 1995 To, že niekto má iný vkus, alebo si to ináč predstavuje, nie je natoľko dôležité ako to, že k východnej cirkvi patrí aj východný prejav. Čo všetko sa prijme a udomácní je záležitosťou postupného spoznávania, ale nič nie je možné „a priori“ vylučovať, lebo tým by sme sa spreneverili tomu, čo našej cirkvi na Slovensku slúži ku cti. Mnohé postoje sme si v Klokočovských dialógoch i na stránkach Logosu vysvetlili a boli prijaté. To ďalšie je predmetom trpezlivého, ale veľmi zodpovedného prístupu nás všetkých, lebo každý na svojom mieste má zodpovednosť za odovzdávanie viery a tradície Cirkvi. Preto vedomé nahľadávanie pokoja medzi ľuďmi a zasievanie nezmyselných podozrení o nevernosti Gréckokatolíckej cirkvi je len ďalším napomáhaním zlému, za čo si každý poniesie vlastnú zodpovednosť. Samozrejme, že viera je to podstatné, čo má vplyv na našu spásu, ale jej prejavy sú rozličné, preto: „Toto bolo treba robiť, a tamto nezanedbávať.“ /porov. Lk 11,42/

Ak som si pre tento list vybral práve Krížupoklonnú nedeľu, urobil som to aj preto, aby sme si uvedomili všetci, že Cirkev je neodmysliteľne spojená s krížom v rozličných podobách. Základom kríža – toho dreveného sú dve skrížené brvná, kým ten duchovný kríž je tvorený vždy skrížením vôle Boha a vôle človeka. Tak tomu bolo už od začiatku, kedy sa po prvý krát človek v raji rozhodol prekrižiť božie plány so svojou sebeckou predstavou o živote. A tak tomu je aj dnes, keď si mnohí ľudia namýšľajú, že práve oni sú povolani zaujať miesta boha, či samozvaného „spasiteľa“ na zemi. No žiaden kríž nie je iba hračkou, či ozdobou, ale je symbolom bolesti a utrpenia. Toto utrpenie môže byť spasiteľné len vtedy, keď ho prijímame s rovnakou odovzdanosťou, ako Kristus: „Otcе, nie čo ja chcem, ale čo ty chceš, nech sa stane.“ /porov. Mk 14,36/. Môže priniesť ošoh mnohým, ak z neho nevyplynie urážlivé odvrhnutie mnohých, ale krásne gesto lásky a prijatia: „Otcе, odpusť im, lebo nevedia, čo robia“ a tiež: „Ešte dnes budeš so mnou v raji“ / Lk 23,33-43 /.

Preto pri pohľade na Kristov kríž vnímajme aj svoju situáciu dnes a situáciu Cirkvi, na ktorej vieru sa útočí zo všetkých strán, lebo ona prináša spásu. Najhorší je ten vnútorný útok zo strany tých, ktorí jej mali slúžiť, no oni si radšej založili - ako spomína v pastierskom liste biskup Hučko „svoju vlastnú sektu“ nazývajúc ju nešetrne tzv. „pravovernou gréckokatolíckou cirkvou“. Nech nikoho nepomýli názov, lebo po ovoci sa dá spoznať, kto stojí za všetkou tou pretvárkou. A teraz, keď stojíme pod Kristovým krížom, neutekajme od neho, aj keď sa mu už mnohí vzdialili, lebo „slovo kríža je bláznovstvom pre tých, čo idú do záhuby, ale pre tých, čo sú na ceste spásy, teda pre nás, je Božou mocou.“ /IKor 1,18/. Dnes človek stojí na križovatke dejín – aj toto je podoba kríža, kde je potrebné dobre sa rozhodnúť, čo v mnohých situáciách nie je ľahké, lebo nás dezorientujú mnohé skutočnosti zvonku i zvnútra. Tu znova je majákom Kristov kríž, ktorý dáva orientáciu aj v búrlivých vlnách života a ukazuje na fakt lásky Božieho Syna, „ktorý sa stal poslušným až na smrť kríža“ /Flp 2,8/. A tak hľadajúc pravdu o Bohu, o živote, o Cirkvi majme pred zrakom Kristov kríž a on sa nám stane dostačujúcou odpoveďou na všetky tie otázky, ktoré nám život položí. Zotrvajme pri ňom s Máriou – jeho Matkou a neofutujeme, aj keď sa nám dostane mnohého nepochopenia, ale isté je, že s ňou zažijeme aj radostné vzkriesenie. Do druhej polovice svätej štyridsiatnice i veľkých dní dejín spásy vám vyprosujem veľa síl, silnú vieru a obetavú lásku, k čomu vám udeľujem archijerejské požehnanie.

vľadyka MILAN
košický eparcha

Prečítať na Krížupoklonnú nedeľu 7. 3. 2010 vo všetkých chrámoch našej eparchie

GRÉCKOKATOLÍCKE ARCIBISKUPSTVO PREŠOV

Hlavná I, P. O. Box 135, 081 35 Prešov

*do ruk
som dostal az
8. II. 2009
coz prihlasuju
svoja*

Všetkým gréckokatolíckym
farským úradom
a gréckokatolíckym kláštorom
v meste Prešov

Č. j.: 4319/2008

Prešov 3. septembra 2008

Vec

Kánonické potrestanie veriacich, ktorí napriek zákazu prichádzali na sväté liturgie a prijímali sviatosti od bývalých baziliánov Andreja a Vladimíra Timkovičovcov

Drahí bratia a sestry!

Začiatkom augusta 2006 bol v chrámoch Prešovskej eparchie prečítaný list o vylúčení bratov Timkovičovcov z baziliánskeho rádu, o ktorom rozhodli ich najvyšší rehoľní a cirkevní predstavení v Ríme.

V spomenutom liste som okrem iného uviedol, že bratia Andrej a Vladimír Timkovičovci, hoci majú zákaz slúžiť sväté liturgie, napriek tomuto zákazu denne slúžia sv. liturgie v kláštore otcov baziliánov v Prešove, čím sa dopúšťajú svätokrádeže. Ďalej som uviedol, že aj veriaci, ktorí k nim prichádzajú, spadajú pod cirkevný trest.

Na základe rozhodnutia Krajského súdu v Prešove o vyst'ahovaní bratia Timkovičovci začiatkom augusta tohto roku konečne sami opustili kláštor baziliánov v Prešove, kde sa protiprávne zdržiavali vyše dvoch rokov.

Nakoľko mi v službe arcibiskupa a metropolitu prináleží dozerat' aj na zachovávanie cirkevnej disciplíny, predovšetkým dbať o duchovné dobro veriacich, vychádzajúc z kánona 1446 CCEO, ktorý hovorí o cirkevnom treste v prípade neposlušnosti vlastnému hierarchovi a po prejednaní tejto záležitosti so Zborom konzultorov, **udeľujem všetkým veriacim, ktorí napriek zákazu prichádzali na sväté liturgie a prijímali sviatosti od bývalých baziliánov Andreja a Vladimíra Timkovičovcov, kánonický trest zákazu pristupovania k Eucharistii až do sviatku Narodenia Pána v tomto roku.** Pred prijatím Eucharistie nech títo veriaci pristúpia k sviatosti zmierenia, pri ktorej vyznajú, že boli potrestaní týmto cirkevným trestom. V zmysle kánona 1435 §1 CCEO sa v nebezpečenstve smrti tento zákaz pozastavuje.

Cieľom tohto listu je nielen napomenúť a pokarhať tých, ktorých sa to týka, ale aj povzbudiť ich so všetkou trpezlivosťou, aby sa skrze pokánie vrátili na správnu Božiu cestu a napravili tak škodu, ktorú svojou nerozvážnosťou spôsobili sebe a iným nesmrteľným ľudským dušiam.

Nakoniec odporúčam do vašich modlitieb spomínaných bratov Timkovičovcov, ako aj všetkých veriacich, ktorých sa týka tento kánonický trest, aby našli v svojom srdci ľútosť a milosť obrátenia.

+ *J. Babjak*
Mons. Ján Babjak SJ
prešovský arcibiskup
a metropolita

Prečítať vo farských oznamoch pri všetkých sv. liturgiách v nedeľu 7. septembra 2008.

IČO:
00179205

Tel.:
051 75 62 601
051 77 34 622

Fax:
051 75 62 625

E-mail:
abu@grkatpo.sk

Web:
www.grkatpo.sk

Všetkým gréckokatolíckym
farským úradom

Vec: Bratia Timkovičovci – vylúčenie z baziliánskeho rádu

Drahí bratia a sestry!

Prežívame nedeľu po prvom piatku, kedy si zvlášť pripomíname lásku Božského Srdca Ježišovho k celému ľudstvu a zvlášť ku každému hriešnikovi, ktorý koná pokánie.

Dnes Vám však musím všetkým s bolesťou v srdci oznámiť smutnú skutočnosť. Bývalí otcovia baziliáni Gorazd a Jozafát Timkovičovci, sú vylúčení z Rádu sv. Bazila Veľkého a majú zákaz slúžiť sv. liturgie a vykonávať všetky ostatné kňazské služby.

Vo sv. Písme sa uvádza: „Keď sa tvoj brat prehreší proti tebe, chod' a napomeň ho medzi štyrmi očami. Ak ťa počúvne získal si svojho brata. Ak ťa nepočúvne, priber si ešte jedného alebo dvoch, aby bola každá výpoveď potvrdená ústami dvoch alebo troch svedkov. Keby ani ich nepočúvol, povedz to cirkvi. A keby ani cirkev nechcel poslúchnuť, nech ti je ako pohan a mýtnik. Veru hovorím Vám: Čo zviažete na zemi, bude zviazané na nebi, a čo rozviažete na zemi, bude rozviazané v nebi.“ (Mt 18, 15-18)

To sa stalo s bratmi Timkovičovcami. Keďže žili a žijú pohoršlivý kresťanský život, neposlúchli nariadenia provinciálneho predstaveného o ich premiestnení do iného kláštora, neustále píšu lži a ohovárajú a osočujú svojich rehoľných predstavených, svojho generálneho predstaveného a svojho biskupa, vysmieľajú sa im, dostali už v minulom roku v marci od protoarchimandritu – teda svojho generálneho predstaveného dekrét, ktorým boli vylúčení z baziliánskeho rádu, po predchádzajúcich dvoch napomenutiach. Nakoľko sa odvolali do Ríma, Kongregácia pre východné cirkvi prešetrila celý prípad a dekrét generálneho predstaveného Bazila Koubetcha (Koubiča) v tomto roku potvrdila.

Teda títo dvaja bratia Timkovičovci, Andrej a Vladimír už nie sú rehoľníkmi, stratili všetky doterajšie práva rehoľníka baziliána, nemôžu bývať v domoch Baziliánskeho rádu sv. Jozafáta a ak sa v jednom z nich nachádzajú, musia ho opustiť do 24 hodín od prevzatia dekrétu. Hoci uplynulo už niekoľko dní, kláštor neopustili a hoci majú zákaz slúžiť sv. liturgie, napriek tomu zákazu denne slúžia sv. liturgie, čím sa dopúšťajú svätokrádeže. Tiež veriaci, ktorí k nim prichádzajú spadajú pod cirkevnú cenúru.

Voči takýmto osobám Sv. Písmo hovorí, že sa ich majú veriaci strániť a nestýkať sa s nimi. To, čo robia nepochádza od Božieho Ducha, ale od zlého ducha. Sú v područí zlého a dobrovoľne a zatvrdlivo v tomto svojom blude zotrvávajú.

Pri kňazskej vysviacke sa spieva Axios – je hodný. O nich platia iné slová: Anaxios – nie je hodný.

Keďže Pán nám káže milovať aj nepriateľov, odporúčam spomínaných dvoch bratov vylúčených z baziliánskej rehole do vašich modlitieb, aby našli v svojom srdci ľútosť a konali pokánie.

Prečítať vo všetkých chrámoch v oznamoch po všetkých farských úradoch

+ J. Babjak SJ
Mons. Ján Babjak, SJ
prešovský eparcha

Nelle mani proprii di

Sua Santità

Benedetto XVI

Città del Vaticano

in Prešov, 28. 6. 2006

Vec

Trestné oznámenie na kardinála Jozefa Tomka za ťažké poškodzovanie záujmov Cirkvi v otázkach zjednotenia sa s pravoslávnyimi – can. 1059 §1 CCEO

Vaša Svätosť, v rokoch 2001-2003, sme sa my, bratia-otcovia Timkovičovci, štyrikrát odvolali priamo na pápeža Jána Pavla II. Všetky štyri odvolania boli odoslané cez *Nunziatura Apostolica* a spolu súvisia:

- 1.) prvé odvolanie adresované na *Congregazione per la Dottrina della Fede* z dňa 28 dicembre 2001,
- 2.) druhé odvolanie adresované priamo na pápeža Jána Pavla II. z dňa 10 aprile 2002,
- 3.) tretie odvolanie adresované priamo na pápeža Jána Pavla II. z dňa 13 dicembre 2002,
- 4.) štvrté odvolanie adresované priamo na pápeža Jána Pavla II. z dňa 17 ottobre 2003.

Na tieto štyri odvolania sme nielen, že dodnes nedostali nijakú odpoveď, ale, ako sa zdá, nejaký pracovník *Segretariato dello Stato* (najpravdepodobnejšie kardinál S.E. **Jozef Tomko**, alebo konzultor P. **Cyril Vasil**, SJ) ich zlikvidoval. Dokazuje to list z *Congregazione per le Chiese orientali* Prot. N. 143/2005 a Prot. N. 144/2005 z 4 marzo 2006 citujúci priamo materiál nášho štvrtého odvolania sa na pápeža zo dňa 17 ottobre 2003.

Vaša Svätosť, od roku 2002 sme otvorene persekovaní a to nielen za čistotu viery, ale aj zato, že Jozafát V. Timkovič ako cirkevný právnik obraňoval Rusínsku Cirkev *sui iuris* na teritóriu Slovenska, ktorá je systematicky protiprávne potláčaná miestnou gréckokatolíckou hierarchiou teoreticky menovanou pápežom Jánom Pavlom II. (prakticky

však dosadenou a v protirusínskych aktivitách riadenou kardinálom **J. Tomkom**).

V čase našich štyroch odvolaní na pápeža sme psychicky neprestajne deptaní miestnou hierarchiou, ktorá sa nám nepretržite päť rokov vyhráža nielen vylúčením z Rádu sv. Bazila Veľkého, ale najnovšie dokonca i suspendáciou z kňazstva. Robí sa to na pohoršenie pred všetkými byzantínami sveta www.geocities.com/timkovic/ Preto Vás touto cestou láskavo žiadame, aby ste preverili Vašich pracovníkov *Segretariato dello Stato* zodpovedných za Slovensko a prípadne ich aj potrestali za marenie zjednocujúcich ekumenických snáh, ktoré Vám robia poza chrbtom.

Príslušné dokumenty týkajúce sa

- a) našich štyroch odvolaní na pápeža či
- b) viaceré ďalšie ignorované odvolania iných inšancií, adresované na pápeža a týkajúce sa genocídy najzápadnejšej vetvy veľkého ruského národa žijúceho v Európskej únii: Rusínov,

boli odovzdané do tlače svetskému vydavateľovi na Ukrajine. 650-stranová kniha *Rusíni na Slovensku v cirkevných dokumentoch, 1. diel*, má byť potom doručená nielen Vašej Svätosti, ale aj všetkým pravoslávnyim patriarchom Východu, **čo môže vážne ohroziť prioritu Vášho pontifikátu: zjednotenie kresťanov (katolíkov a pravoslávnych)**.

Za prešetrenie otázky Rusínov na Slovensku i otázky persekuovania Timkovičovcov Vám vopred ďakujeme.

S pozdravom Slava Isusu Christu

o. Jozafát V. Timkovič, OSBM

o. Gorazd A. Timkovič, OSBM

Sua Santità
Giovanni Paolo II.
Città del Vaticano

17. októbra 2003,
Prešov

Vec
Odvolaanie sa na Svätého Otca v zmysle can. 1059 §1 CCEO

Vaša Svätosť, touto cestou sa odvolávam proti nespravodlivo a neplatne uvaleným trestom proti osobe o. Jozafáta V. Timkoviča, OSBM a osobe môjho podriadeného o. Gorazda A. Timkoviča, OSBM, ktoré boli uvalené na naše osoby dňa 21. VIII. 2003. V dnešný deň sme obdržali «1. kánonické napomenutia» s dátumom 16. X. 2003 (viď prílohy), v ktorých nám biskupský vikár-synkel o. P.P. Haľko, OSBM, oficiálnym spôsobom oznamuje, že trvá na trestoch uvalených na naše osoby a dáva nám 1. kánonické napomenutie, že:

— o. J. V. Timkoviča, OSBM, pozbavuje úradu ihumena Prešovského monastyra a posíela na svetskú farnosť Čirč k miestnemu správcovi farnosti o. M. Greškovi, OSBM, ktorého tam ustanovuje za predstaveného;

— o. G. A. Timkoviča, OSBM, tak isto za trest posíela preč z Prešovského monastyra do monastyra Krásnobrodského, a to zato, že 8. augusta 2003 podal na jeho osobu trestné oznámenie.

1.) Dekréty sú neplatné, lebo o. P. Haľko, OSBM, dekrét vystavil ako protoihumen baziliánov na Slovensku, i keď protoihumenom od 24. apríla 2003 nie je, pretože podľa CCEO jedna a tá istá osoba nemôže zastávať v Cirkvi súčasne dva vysoké úrady, a to úrad «provinciála-protoihumena» a zároveň «biskupského vikára» (viď moja kánonická štúdia z 25. VI. 2003, ktorú dostala na vedomie i nunciatúra).

2.) V dekrétach sa ani jedným-jediným slovom neuvádza príčina trestov uvalených na naše osoby. Príčiny dodnes nám neboli nijako oznámené i keď som o ne písomne žiadal o. Haľka, OSBM, už 25. augusta 2003 (nunciatúra to dostala na vedomie).

3.) 8. augusta 2003 podal na o. P. Haľka o. Gorazd A. Timkovič, OSBM trestné oznámenie adresované prešovskému sídelnému biskupovi (nunciatúra ho vtedy tiež dostala na vedomie). 21. augusta 2003 ho zato o. Haľko, OSBM, potrestal premiestnením z Prešova do Krásnobrodu. A na trestoch trvá dodnes (1. kánonické napomenutie zo 16. X. 2003, viď príloha). Dodnes toto trestné oznámenie nikto na biskupskom úrade v Prešove neprešetroval a ani neriešil! V trestnom oznámení sa hovorí, že o. Haľko, OSBM, svojho času (na prelome rokov 2000-2001) zneužil povinnosti vyššieho predstaveného a následkom toho bola poškodená katolícka viera desiatkov tisícov veriacich na Slovensku, lebo bola vytlačená heretická kniha *Ludia a démoni*.

4.) Už začiatkom roku 2002 ma Haľko potrestal šiestimi trestami zato, že som knihu *Ludia a démoni* poslal na prešetrovanie do Ríma — medzi trestami bolo i pozbavenie úradu ihumena Prešovského monastyra — tento trest sa realizuje opäť v týchto dňoch (16. X. 2003 som dostal dokonca 1. kánonické napomenutie, viď príloha). Pre hore uvedených šesť trestov som sa 10. apríla 2002 odvolal cez nunciatúru na Svätého Otca. Kauza dodnes nebola ukončená. Teda sa jedná o opätovné trestanie mojej osoby v čase tohto súdneho procesu!

5.) 13. decembra 2002 som sa odvolal na Svätého Otca v kauze nespravodlivostí protoarchimandritu D. Lachovicza, OSBM. Túto kauzu dodnes Apoštolská Stolica neuzatvorila. K personálnym zmenám — premiestneniam-trestom v Prešovskom monastyre došlo tesne potom, ako bol na Slovensku protoarchimandrit D. Lachovicz, OSBM (bol tu v dňoch 17.-18. VIII. 2003). Svoj eminentný záujem o moje postretanie Lachovicz potvrdil i listom z 28. VIII. 2003, na ktorý som upozornil i nunciatúru hneď po jeho obdržaní 8. septembra 2003. Teda moja depozícia z úradu ihumena a následné premiestnenie sa deje pod režimovaním nielen biskupského vikára o. P. Haľka, OSBM, ale i protoarchimandritu D. Lachovicza, OSBM, v čase dvoch neuzavretých súdnych procesov s oboma menovanými.

Slava Isusu Christu!

o. Jozafát V. Timkovič, OSBM
 o. Jozafát V. Timkovič, OSBM
 ihumen Prešovského monastyra

P.S.: Naša baziliánska Provincia sv. Cyrila a Metoda na Slovensku je v dezolátnom stave, pretože už pol roka (od 24. apríla 2003) nemáme protoihumena a sedem rokov protoarchimandrit D. Lachovicz, OSBM, ju ničí svojimi protikánonickými zásahmi a preferovaním o. Eliáša Dohnala, OSBM (viď moje odvolanie sa na Sv. Otca z 13. decembra 2002).

Vyskytuje sa tu dokonca už aj kauza dlho trvajúcej pedofílie, ktorú nikomu nemožno hlásiť, a teda ani k náprave nemôže dôjsť, pretože predstavený Haľko, i keď je už od 24. apríla 2003 biskupským vikárom, a teda nie je protoihumenom, úmyselne blokuje protoihumenskú funkciu. A protoarchimandrit D. Lachovicz, OSBM, ako tajný podporovateľ eucharistickej skupiny o. Eliáša A. Dohnala, OSBM, si nič inšie neželá, len krach provincie, aby tu mohol znova dosadiť "baziliánsku" skupinu o. Eliáša Dohnala, OSBM a zaujať naše domy. Ak by sa protoarchimandrit Lachovicz, OSBM, alebo o. Haľko, OSBM, dozvedeli podrobnosti o pedofílii, vec by neriešili, ale naopak, by ju zneužili na ďalší rozvrät vnútroprovinčných medziľudských vzťahov.

Prílohy:

Dekrét o premiestnení-treste a 1. kánonickom napomenutí pre o. J. V. Timkoviča, OSBM z 16. X. 2003,
 Dekrét o premiestnení-treste a 1. kánonickom napomenutí pre o. G. A. Timkoviča, OSBM z 16. X. 2003.

Sua Santità
Giovanni Paolo II.
Il Giudice Supremo
della Chiesa cattolica
Sede Apostolica
Città del Vaticano

v Prešove, dňa 13. XII. 2002

Vec

Apelačné odvolanie sa vo veci nespravodlivosti, ktorá sa udiala v roku 1999 a trvá dodnes

Touto cestou sa v zmysle kánona 1059 *CCEO* odvolávam na Vašu Svätosť vo veci nespravodlivého a neplatného trestu uvaleného na moju osobu zo strany generálneho predstaveného (protoarchimandritu) D. Lachovicza, OSBM, 6. februára 1999 – trestu, ktorý trvá dodnes.

Dňa **6. februára 1999** o. protoarchimandrita D. Lachovicz, OSBM, prišiel osobne z Ríma na Slovensko do Trebišovského monastýra, kde som bol vtedy ihumenom (predstaveným) a tam ma v prítomnosti vtedajšieho provinciála M. Bilančíka, OSBM, a spolubrata o. Gorazda Timkoviča, OSBM, **ústne a bez udania akejkoľvek konkrétnej príčiny potrestal** okamžitým pozbavením šéfredaktorstva (*privatione officii*) baziliánskych časopisov *Blahovistnik* a *Krásnobrodský zborník* a zároveň i zákazom publikačnej činnosti. Tento trest potvrdil opäť ústne pred celou zídenu provinciou baziliánov v Prešove o dva dni nato 9. februára 1999 (porov. dokument č. **A1** z 8. II. 1999; č. **A2** z 16. V. 1999 a dokument č. **A3** z 19. V. 1999), pričom zákaz publikačnej činnosti už nespomenul.

Trest bol od začiatku absolútne neplatný, a to až z troch príčin:

✓ lebo bol daný len ústne (**can. 1408 CCEO**) a

✓ bol daný bez udania akejkoľvek konkrétnej príčiny (**can. 1486 CCEO**).

✓ Na platnosť pozbavenia z úradu je okrem toho potrebný i súdny proces a ten tak isto nebol (**can. 1402 §2 CCEO**).

Protoarchimandrita mi súčasne s uvalením trestu, a to dokonca pod poslušnosťou, zakázal hovoriť o celej záležitosti trestania a do Ríma čokoľvek písať.

Trest, i keď bol nespravodlivý a neplatný, som prijal z **poslušnosti**. Ihneď som však, v snahe podchytiť na papieri, čo sa práve stalo, napísal do Ríma list upozorňujúci na nespravodlivosť, ktorá sa práve udiala. Nebolo to porušenie príkazu mlčania (porov. dokument č. **A1** z 8. II. 1999).

Prešli skoro štyri roky môjho mlčania. Štyri roky som nepublikoval nijaký článok...

16. augusta 2002 o. protoarchimandrit D. Lachovicz, OSBM, vykonal kánonickú vizitáciu Prešovského monastýra, kde som sa medzitým stal ihumenom. V kánonickom rozhovore na môj dotaz ohľadne trestu zo dňa 6. februára 1999 mi odpovedal, «že trest trvá naďalej a bude trvať i v budúcnosti».

Po dôkladnom uvážení všetkého, čo sa udialo v priebehu ubehnutých štyroch rokov, som 15. októbra 2002 písomne vyzval o. protoarchimandritu D. Lachovicza, OSBM, o vystavenie mimosúdneho dekrétu (**can. 1518 CCEO**) plnej rehabilitácie (uznanie nevinnosti) v kauze nespravodlivého a neplatného trestu zo dňa 6. februára 1999 (porov. dokument č. **A4** zo dňa 15. X. 2002).

Protoarchimandrit o. D. Lachovicz, OSBM, mi dal na túto žiadosť písomnú odpoveď dňa 4. novembra 2002 (pozri dokument č. **A5**). Vo svojej odpovedi po štyroch rokoch konečne písomne priznal-potvrdil nasledovné skutočnosti:

— že ma naozaj **ústne** potrestal 6. februára 1999 zosadením z úradu šéfredaktora všetkých časopisov, a že to platí dodnes. Podčiarkuje, že mi 6. februára 1999 vraj nezakázal publikačnú činnosť, ale "len" byť šéfredaktorom...

— neplatnosť svojho iba ústneho trestu sa snažil zakryť-zamaskovať jalovým odvolávaním sa na o niekoľko mesiacov neskôr vydaný písomný dekrét vtedajšieho protoihumena M. Bilančíka, OSBM, zo dňa 16. mája 1999 (porov. dokument č. A2), ktorý však bol vystavený práve na základe jeho neplatného ústneho rozhodnutia. Protoihumen Bilančík sa totiž vo svojom dekréte priamo odvoláva na neplatné ústne vyššie spomínané rozhodnutie-zákaz protoarchimandrita D. Lachovicza zo 6. februára 1999. Keďže bolo neplatné prvé rozhodnutie (bez písomnej formy, bez súdu a bez udania konkrétnej príčiny) vyššieho predstaveného, nemôže byť v žiadnom prípade platný dekrét nižšieho predstaveného, ktorý sa vydáva na základe rozhodnutia prvého a neplatného.

— Protoarchimandrit D. Lachovicz, OSBM, v liste zo 4. novembra 2002 opäť neuvádza nijakú konkrétnu príčinu svojho rázneho ústneho potrestania zo dňa 6. februára 1999.

V deň obdržania jeho odpovede, tj. 14. novembra 2002 som opakovane – už po druhýkrát požiadal protoarchimandrita o vystavenie mimosúdneho dekrétu plnej rehabilitácie (can. 999 CCEO; porov. dokument č. A6 zo 14. novembra 2002). Tentoraz už s jasným a konkrétnym upozornením nielen na nespravodlivosť, ktorá sa stala 6. februára 1999, ale i na skutočnosť, že sa v prípade negatívnej reakcie odvolám (ricorso) na Svätého Otca (can. 1001 a 1059 CCEO).

Keďže mi o. protoarchimandrit D. Lachovicz, OSBM, na túto opätovnú žiadosť neodpovedal 30 dní, týmto listom sa práve dnes (13. decembra 2002) odvolávam na Svätého Otca.

Ako z vyššie uvedeného vyplýva, dokumentačne je presvedčivo doložené, že 6. februára 1999 bol na mňa uvalený **neplatný** trest, tj. okamžité pozbavenie úradu šéfredaktora a zákaz redigovania všetkých časopisov.

Teraz zostáva už len dokázať **nespravodlivosť** trestu.

Aká bola skutočná príčina uvalenia tohto trestu?

Príčina trestu:

Protoarchimandrit vo svojej negatívnej odpovedi na moju žiadosť o rehabilitáciu (dokument č. A5) sa odvoláva na svoj list adresovaný mojej osobe 22. januára 1999 (porov. dokument č. A7) a z neho cituje abstraktné dôvody, prečo ma vraj potrestal:

- pre vedenie akýchsi «vojen» s ľuďmi, ktorí inakšie myslia ako ja;
- pre akési vystupovanie akoby «na aréne rodeo»...

Skutočnou príčinou nespravodlivého a neplatného ústneho trestu dňa 6. februára 1999 bola pomsta protoarchimandritu zato, že som nepriamo informoval Svätú Stolicu (Výhodnú Kongregáciu) o zrehmatoch a deliktach protoarchimandritu proti kánonom CCEO a proti Konštitúciám OSBM.

Vyššie uvedené tvrdenie dokazuje už samotný vyššie spomenutý list z 22. januára 1999 (dokument č. A7), ktorý cituje sám protoarchimandrit vo svojej negatívnej odpovedi zo dňa 4. novembra 2002 (dokument č. A5) na moju žiadosť o rehabilitáciu. List totiž nie je vôbec reakciou na časopisy *Blahovistník* a *Krásnobrodský zborník*, ale bol priamou reakciou na moje množspôčetné písomné upozornenia o tom, že protoarchimandrit nezachováva *Konštitúcie OSBM* (teda Pravidlá) a *Kódex CCEO*, a hlavne bol reakciou na list, ktorý som napísal 4. januára 1999 a ktorý som adresoval jeho admonitorovi. V onom osudovom liste zo 4. januára 1999 bolo okrem iného uvedené i toto:

❶ **Neplatné voľby protoihumena.** Protoarchimandrit roku 1996 prikázal, a tým i zapríčinil, že sa v našej provincii sv. Cyrila a Metoda na Slovensku uskutočnila **neplatná** celoprovinciálna kapitula, pri ktorej sa neplatne vybral provinciál-protoihumen M. Bilančík, OSBM. Voľby boli neplatné, lebo protoarchimandrit D. Lachovicz, OSBM, prikázal, aby aktívny hlas pri voľbách mali nielen profesii s večnými sľubmi, ako to prikazujú *Konštitúcie OSBM* (Pravidlá, 37.) a *CCEO* (can. 528), ale i všetci mnísi s dočasnými sľubmi. Urobil to v snahe, aby jeho chránenci-charizmatici: o. E. Dohnal, br. M. Špiřík, br. C. Špiřík a br. F. Juchelka, ktorí nemali večné sľuby, takýmto spôsobom mohli ovplyvniť budúcnosť a život provincie v nasledujúcich štyroch rokoch 1996-2000. Medzi voliacimi protoihumena vtedy polovica prítomných nemala platný hlas, ktorý sa im i napriek tomu počítal akoby za platný. O osude provincie

pri hlasovaní teda rozhodovali a aj rozhodli ľudia, ktorí nemali večné sľuby, z ktorých časť vzápätí aj skutočne v kratšom, či dlhšom čase vystúpila z Rádu a stala sa svetskými osobami. Odtedy začal rozpad provincie...

② Neplatné ustanovenie provinčného konzultora. Hneď po tomto neplatnom výbere protoihumena urobil protoarchimandrit ďalší delikt v rozpore s *CCEO*: za druhého konzultora neplatne menoval svojho charizmatika o. Eliáša Dohnala, OSBM, ktorý v tom čase nemal večné sľuby, čím otvoreným a hrubým spôsobom opäť porušil can. 528 *CCEO* a zároveň *Konštitúcie OSBM*, Pravidlá, č. 389, 375§1, 356. Pri každej konzulte sa na záver jej jednaní totiž hlasuje, a ako bolo už vyššie naznačené, aktívny a ani pasívny hlas nemôže mať mních, ktorý nemá večné sľuby.

③ Neplatné založenie domu-rezidence. Protoarchimandrit D. Lachovicz, OSBM, toleroval, ba priam morálne podporoval existenciu neplatne založeného charizmatického domu-rezidence o. Eliáša Dohnala, OSBM, oo. Špiřkovcov a o. F. Juchelku v Humennom na Podskalke, čím opäť porušil *Konštitúcie OSBM*, lebo dom bol založený bez protoihumena (provinciála) a bez jeho konzulty (porov. *Konštitúcie OSBM*, Pravidlík č. 44,6; can. 934 *CCEO*).

Na tieto tri hore uvedené (a ešte mnohé iné) hrubé porušenia *Konštitúcií OSBM* i *CCEO* som zo svojej funkcie protokonzultora a admonitora provincie upozornil v mnohých listoch, avšak hlavne v liste datovanom 4. január 1999 (dokument č. A8) generálneho protokonzultora a admonitora P. Pidručného, OSBM, s naliehavou prosbou, aby niečo robil, pretože v provincii je absolútny neporiadok a chaos, pretože sa nezachovávajú *Pravidlá* ani *CCEO*.

Ako neskôr potvrdil sám protoarchimandrit 6. februára 1999 v našej prítomnosti, generálny admonitor P. Pidručnyj, OSBM, moje listy (najmä osudový list zo 4. januára 1999, tj. dokument č. A8) odniesol na Východnú Kongregáciu...

V tom čase som nevedel, že kauzou «E. Dohnal a spol.», ako aj založením «monastýra *sui iuris*» charizmatickým spoločenstvom E. Dohnala sa zaoberala dokonca i Východná Kongregácia ešte v roku 1998, a ústami svojho prefekta kard. Silvestriniho a sekretára archiepiskopa M. Marusyna (porov. dokument č. A9) povedala v tejto veci už 17. septembra 1998 svoje posledné slovo. Pozoruhodné je tvrdenie protoarchimandritu v liste z 22. I. 1999 (dokument č. A7):

«*Як знаєте, 'справа Догнала' є предметом уваги у Конгрегації і тому не слід вилучати з неї хід подій*» — čo v danom čase (v januári 1999) vyriešovala Východná Kongregácia, keď svojo definitívne slovo o kauze «E. Dohnal a spol.» už povedala 17. septembra 1998 (dokument č. A9)? Riešila neposlušnosť protoarchimandritu D. Lachovicza, OSBM, že obišiel jej septembrové závery z predchádzajúceho roku a zároveň študovala moje listy, ktoré tá odniesol generálny admonitor...

Východná Kongregácia sa vďaka mojim listom, ktoré tam v januári 1999 odniesol o. P. Pidručnyj, OSBM, dozvedela, že protoarchimandrit D. Lachovicz, OSBM, obchádzal jej príkazy, neuposlúchol jej nariadenie o zrušení neplatne založeného domu v Humennom na Podskalke a vec nedal do poriadku...

Protoarchimandrita D. Lachovicz, OSBM, vzápätí (po konfrontácii s Východnou Kongregáciou) celý rozčúlený priletel na Slovensko, dodatočne zrušil neplatne založený dom charizmatikov v Humennom na Podskalke (čo mal urobiť už v septembri 1998!) a po porade s o. E. Dohnalom, OSBM, ktorý dobre poznal moju lásku k tlačnému slovu, ma kruto potrestal a pomstil sa mi za to, že som listy a hlavne list zo 4. januára 1999 napísal do Ríma — krivo ma najprv ústne obvinil z toho, že v *Blahovistniku* a *Krásnobrodskom zborníku* vraj píšeme stredovekým spôsobom a nie v duchu najnovšieho učenia katolíckej Cirkvi a okamžite ma pozbavil šéfredaktorstva všetkých časopisov a zakázal mi aj publikovať, čo neskôr v súkromnom rozhovore s protoihumenom Bilančíkom zmiernil tým, že publikovať môžem, ale šéfredaktorom byť nemôžem... čo mi dodatočne s niekoľkomesačným spozdením protoihumen M. Bilančík, OSBM, 16. mája 1999 aj oznámil (porov. dokument č. A2).

Keďže zákaz šéfredaktorstva a publikovať som počul priamo z úst protoarchimandritu D. Lachovicza, OSBM (ešte 6. februára 1999), a inováciu, že vraj publikovať môžem a len redaktorom nemôžem byť, z listu o. protoihumena (16. máj 1999), okamžite som 19. mája 1999 reago-

val na túto skutočnosť listom protoihumenovi, tak aj na vedomie protoarchimandritovi, že nemôže protoihumen dovoľovať to, čo protoarchimandrit zakázal (viď dokument č. A3, z 19. mája 1999), na ktorý list mi ani protoihumen ani protoarchimandrit nijako neodpovedali, z čoho jasne vyplynulo, že protoarchimandrit na svojom ústnom zákaze naďalej trvá, čo som svedomite dodržiaval až do 15. októbra 2002. Vtedy som protoarchimandritu D. Lachovicza, OSBM, písomne požiadal o vystavenie mimosúdneho dekrétu (decreto extrajudiziale) o plnej rehabilitácii v kauze nespravodlivého a neplatného trestu uvaleného na moju osobu 6. februára 1999 (porov. dokument č. A4).

Záver

Protoarchimandrit D. Lachovicz, OSBM, ma potrestal zato, že som robil «rôdeo» a «vojny», tak to píše vo svojom liste zo 4. novembra 2002 (dokument č. A5) — lenže toto «rôdeo a vojny» neboli pre *Blahovistník a Krásnobrodský zborník*, ale pre charizmatikov E. Dohnala a spol., ktorého kryl a presadzoval o. protoarchimandrit i za cenu hrubého porušovania *Konštitúcií OSBM* a cirkevného práva *CCEO* už od roku 1996!

Keby protoarchimandrit D. Lachovicz, OSBM, dôsledne vyplnil to, čo mu nariadila Kongregácia pre Východné Cirkvi už dňa 17. septembra 1998 (dokument č. A9) a zrušil by neplatne založený dom charizmatikov v Humennom na Podskalke, ja, ako admonitor protoihumena, by som nemusel od októbra 1998 do januára 1999 vypisovať do Ríma svoje listy upozorňujúce na túto nenormálnu situáciu!

A potom sa mi ten istý, voči Sv. Stolicy neposlušný protoarchimandrit ešte pomstil zato, že plniac si svedomite funkciu admonitora a protokonzultora provincie, som informoval generálneho admonitora a protokonzultora o. P. Pidručného, OSBM, v Ríme a skrze neho Svätú Stolicu (Východnú Kongregáciu) o nezákonnostiach, ktoré D. Lachovicz, OSBM, robil v našej provincii v snahe presadiť charizmatické (ba dokonca heretické) hnutie vedené o. Eliášom Dohnalom, OSBM a jeho českými spoločníkmi. Protoarchimandrit D. Lachovicz, OSBM, taktó porušil aj svoj štvrtý sľub lojality a poslušnosti Sv. Otcovi (porov. *Konštitúcie, OSBM, Pravidník č. 14*) a mňa **nečestne, nespravodlivo** a neplatne potrestal a, čo je ešte horšie, na trestoch trvá dodnes.

Preto sa týmto aktom odvolávam na Svätého Otca, pápeža Rímskeho, aby v tejto veci zjednal nápravu a spravodlivosť, uznal moju nevinu a aby poučil protoarchimandritu o zachovávaní jeho štvrtého sľubu «poslušnosti pápežovi rímskemu».

Za zadosťučinenie spravodlivosti vopred ďakujem. Slava Isusu Christu!

o. Jozafát V. Timkovič, OSBM

o. Jozafát V. Timkovič, OSBM
ihumen Prešovského monast'ra

Prílohy:

- 1.) Dokumenty A1 až A9.
- 2.) Sprievodný list Apoštolskému Nunciovi s prílohami B1 až B35.
- 3.) Jedno číslo odborného časopisu *Krásnobrodský zborník* z roku 1997.

Sua Santità
Giovanni Paolo II.
Il Giudice Supremo
della Chiesa cattolica
Sede Apostolica
Città del Vaticano

in Prešov, 10. aprile 2002

Affare

Ricorso in appello alla Santa Sede Apostolica per la causa della persecuzione ingiusta

Con questa lettera ricorro in appello alla Santa Sede Apostolica (can. 1059 CCEO) contro le pene inflitte su di me ingiustamente e contro la persecuzione a causa della mia lettera informativa alla Sede Apostolica sul libro «*Ludia a démoni*» probabilmente eretico.

Il 28. dicembre 2001 ho informato la Congregazione per la Dottrina della Fede (via Nunziatura Apostolica) sul libro probabilmente eretico «*Ludia a démoni*», il quale è uscito all'inizio dell'anno 2001 col «imprimatur» del vescovo residenziale di Prešov (vedi aggiunta copia N° 1, lettera del 28. dicembre 2001). La ragione di questa informazione era assolutamente unica: conservare la purezza della dottrina della fede cattolica tra la gente in Slovacchia.

Il 15. febbraio 2002 S.E. Msgr. Ján Hirka, il vescovo di Prešov, ha chiesto mio provinciale Rev. P. Hafko, OSBM, di far pressione su di me col scopo ricevere da me sopra nominata lettera informativa. Facendo riferimento alle *Costituzioni basiliane*, (Pravidlo 334 §2, vedi aggiunta copia N° 2) ho rifiutato di consegnargli la lettera. Dopo ciò è cominciata una catena gradativa dei molti punizioni dalla parte del mio provinciale Rev. P. Hafko, OSBM. (Sembra, che prima di ogni punizione inflitta alla mia persona, mio superiore Rev. P. Hafko, OSBM, faceva con il vescovo residenziale S.E. Msgr. Ján Hirka consultazione immediata.)

Il 18. febbraio 2002 sono stato punito con la privazione del ufficio del segretario provinciale e anche con la pena di divieto entrare-studiare nella biblioteca del monastero, dove sono l'hegumeno (superiore). Questo era fatto senza conferirmi alcuna accusa scritta neppure orale...

Quando ho chiesto per iscritto la ragione della mia punizione (vedi aggiunta copia N° 3 e N° 4, lettere del 12. 3. 2002 e 13. 3. 2002), subito dopo, ho ricevuto senza alcuna risposta alla cosa domandata le altre pene, alcune delle quali hanno fatto un grave scandalo e danno alle anime dei fedeli. Per esempio nella parrocchia greco-cattolica di Kolonica, dove si dovevano svolgere nei giorni 17.-20. 3. 2002 le santi missioni e dove invece non si sono svolti... Sono minacciato colle altre pene, anche con la pena del esilio fuori dal mio paese... (vedi aggiunta copia N° 5, lettera del 17. 3. 2002). Tutto quanto era fatto senza alcun accusa scritta e nemmeno orale.

La chiedo umilmente di far giustizia nella mia causa: «*di essere perseguitato solo perché ho informato la Congregazione per la Dottrina della Fede sul imprimatur concesso al libro strano (vedi sopra nominata lettera informativa alla Congregazione per la Dottrina della Fede del 28. dicembre 2001)*».

La mia causa è diventata ormai pubblica (soprattutto dopo il scandalo con santi missioni in Kolonica, vedi aggiunta copia N° 6, lettera del 18. 3. 2002 e N° 7, lettera del 21. 3. 2002)... Il mio caso è diventato così un precedente, un caso triste, il quale può provocare la reazione opposta: che toglie ai sacerdoti greco-cattolici coraggio di scrivere le lettere in ragione della coscienza alla Sede Apostolica.

Christos voskrese!

o. M. O. Timkovič, OSBM
Rev. Jozafát V. Timkovič, OSBM
hegumeno del monastero

NUNTIATURA APOSTOLICA
IN SLOVACHIA

Bratislava, 23. januára 2002

Prot. č. 331

viac dokumentov nájdete v knihe
Rusíni na Slovensku v cirkevných
dokumentoch publikovanej aj na
www.ruthenians.narod.ru

Dôstojný otče,

potvrdzujem príjem Vašich listov zo 14. a 28. decembra 2001. Chcem Vás uistiť, že som si ich prečítal s patričným záujmom.

Želám Vám všetko dobré a vyprosujem Vám Božie požehnanie pre Vašu pastoračnú službu.

V Pánovi oddaný

+ Henryk J. Nowacki

+ Henryk Józef Nowacki
Arcibiskup tit. blerský
Apoštolský nuncius

Vsdp.

P. JOZAFAT V. TIMKOVIČ OSBM
Monastyr sv. Bazila Veľkého

PREŠOV

Congregazione per la Dottrina della Fede
Piazza del S. Uffizio, II
ROMA
00 193

Prešov, 28. 12. 2001

Affare

Notificazione sul libro con «imprimatur» del vescovo, il quale sembra eretico o almeno troppo coraggioso

Con questa lettera la mando il libro «*Ludia a démoni*», con *Imprimi potest* dal exprovinciale basiliano Polykarp Jacoš, OSBM e *Imprimatur* del vescovo eparchiale J. Hirka. Il libro ci sembra eretico o almeno troppo coraggioso.

Solo alcuni esempi occasionali:

1) In sopra nominato libro sulla pagina 51 si dá al santo tipicamente ortodosso russo Massimo il Greco (+1556) il titolo «santo» (sv. *Maxim Grék*); sulla pagina 91 si dá lo stesso titolo al altro santo tipicamente ortodosso russo Giovanni di Kronstadt (+1908)... (sv. *Ján Kronštadtský*)... Questo ci sembra il passo troppo coraggioso in «ecumenismo», il passo, il quale è sopra le competenze del vescovo residenziale.

2) Sulle pagine 15–19 si scrive, che angeli (le sostanze spirituali) sono fatti dal materiale più delicato del corpo umano... (*Látka, z ktorej sú utvorení duchovia, je oveľa jemnejšia než látka ľudského tela*...), vedi pg. 16) allora sono fatti dalla materia...!

Dal tutto il libro «*Ludia a démoni*» esce idea falsa, che i demoni hanno in questo mondo le potestà indipendenti dal Dio.

I fedeli, e non solo questi, ma anche sacerdoti grecocattolici vedendo *Nihil obstat* e *Imprimatur* al libro di discussione dalla nostra casa editrice basiliana (Blahovistnik) e casa editrice vescovile (Petra), ci domandano quale è nostra opinione sul questa stampa strana (libro sopra indicato), perché il libro dice le cose, le quali gli sembrano contro la fede cattolica.

Il 7. febbraio 2000 era eletto nostro provinciale padre Polykarp Jacoš, OSBM per il suo ufficio (munus) del provinciale (il quale dovrebbe durare per quattro anni: dal 2000 - fino al 2004). Il 18. 9. 2000 ha dato suo *Nihil obstat* al libro (vedi aggiunta fotocopia N° 1) e nello stesso giorno ha chiesto il vescovo J. Hirka per il suo *Imprimatur* (vedi aggiunta fotocopia N° 2). Già nel prossimo giorno il 19. 9. 2000 il vescovo J. Hirka ha dato suo *Imprimatur* (vedi aggiunta fotocopia N° 3). Quasi una settimana dopo, il 3. 10. 2000 (dopo 8 mesi del suo ufficio del provinciale-protoiumen), era P. Jacoš, OSBM cambiato dal suo ufficio (munus) del provinciale (per incapacità di guidare per la ragione di malattia psichica). Il nuovo provinciale (odierno) è diventato padre P. Halko, OSBM (il quale sarà provinciale fino al 2004).

Allora, in quanto si tratta del exprovinciale padre Polykarp Jacoš, OSBM (deposto prima della scadenza del tempo del suo ufficio) sappiamo rispondere (era ricambiato-deposto per ragioni psichici), ma non possiamo dire nulla in quanto si tratta del «*imprimatur*» vescovile, perché davanti della gente e dei sacerdoti eparchiali non possiamo e non vogliamo andare contro l'autorità del vescovo residenziale. Veramente non possiamo capire come il vescovo ha potuto dare suo *Imprimatur* in così breve tempo dopo la richiesta (il tempo che durava meno di un giorno)...

Oltre le tutte cose sopra indicate, il libro sopra menzionato era stampato dalla editrice cattolica ufficiale di eparchia di Presov — «Petra», la quale stampa anche libri di preghiera e ha la sua residenza nel edificio vescovile...

La prego, per il bene delle anime dei fedeli, di far la perizia del sopra menzionato libro aggiunto alla questa lettera. La ringrazio tantissimo.

o. u. v. Timkovič, OSBM
o. Josafat V. Timkovič, OSBM
hegumeno del monastero